

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Krajský soud v Brně**, se sídlem Rooseveltova 16, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 26. 11. 2014, č. j. 62 A 103/2014 - 19,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Brně. Stěžovatel spolu s podáním kasační stížnosti nezaplatil soudní poplatek, a rovněž nedoložil splnění podmínky zastoupení advokátem podle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Nejvyšší správní soud stěžovatele vyzval usnesením č. j. 5 As 210/2014 – 25, ze dne 8. 1. 2015 ke splnění poplatkové povinnosti, což však stěžovatel neučinil, a požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení advokáta. Usnesením ze dne 19. 2. 2015, č. j. 5 As 210/2014 - 41, Nejvyšší správní soud stěžovateli nepřiznal osvobození od soudních poplatků a zástupce z řad advokátů mu neustanovil. Současně byl stěžovatel v uvedeném usnesení vyzván ke splnění poplatkové povinnosti, současně byl poučen o právních následcích jejího nesplnění. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 9. 3. 2015; stěžovatel ve stanovené lhůtě soudní poplatek neuhradil.

Podle ustanovení § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti. Podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Podle ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

Stěžovatel ve lhůtě stanovené Nejvyšším správním soudem ani následně soudní poplatek nezaplatil. Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než řízení podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích zastavit.

S ohledem na skutečnost, že zdejší soud řízení o stěžovatelově kasační stížnosti zastavil, je již nerozhodné, že stěžovatel rovněž nedoložil splnění podmínky podle § 105 odst. 2 s. ř. s.

Nad rámec uvedeného Nejvyšší správní soud konstatuje, že s podáním kasační stížnosti stěžovatel spojil další podání, a to námitku podjatosti proti soudcům krajského soudu, konkr. JUDr. Davidu Rausovi, Mgr. Kateřině Kopečkové a Mgr. Petru Šebkovi, kteří ve věci rozhodovali, a dále podnět ke kárnému řízení proti výše uvedeným soudcům.

V případě vznesené námitky podjatosti vzhledem k tomu, že řízení již bylo ukončeno usnesením, které bylo napadeno kasační stížností, nelze již samostatně rozhodovat o podjatosti či nepodjatosti soudců, kteří ve věci již rozhodli. Namítá-li účastník řízení podjatost soudce, může tak učinit pouze ve lhůtě stanovené v ust. § 8 odst. 5 soudního řádu správního, navíc do doby, než je rozhodnuto. Podal-li stěžovatel námitku až poté, kdy dotčení soudci rozhodli, nemůže Nejvyšší správní soud ex post samostatně zkoumat oprávněnost takové námitky, popř. soudce, který již rozhodnutí ve věci vydal, z řízení vyloučit; námitkou by se mohl NSS zabývat, pokud by posuzoval kasační stížnost meritorně, to se však nestalo, neboť řízení muselo být zastaveno.

Co se týče návrhu na zahájení kárného řízení s výše uvedenými soudci, Nejvyšší správní soud nemá v této věci pravomoc činit opatření. Podle ustanovení § 2 s. ř. s. ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem, a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon. Pravomoc správních soudů je pak upravena ustanovením § 4 s. ř. s., podle jehož odstavce 1 soudy ve správním soudnictví rozhodují o: a) žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, b) ochraně proti nečinnosti správního orgánu, c) ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu a d) kompetenčních žalobách. Podle odstavce 2 cit. ustanovení ve správním soudnictví dále soudy rozhodují ve věcech volebních a ve věcech místního referenda, ve věcech politických stran a politických hnutí a o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí pro rozpor se zákonem.

Působnost Nejvyššího správního soudu je upravena v § 12 s. ř. s., podle kterého Nejvyšší správní soud jako vrcholný soudní orgán ve věcech patřících do pravomoci soudů ve správním soudnictví zajišťuje jednotu a zákonost rozhodování tím, že rozhoduje o kasačních stížnostech v případech stanovených tímto zákonem, a dále rozhoduje v dalších případech stanovených tímto nebo zvláštním zákonem.

Nejvyšší správní soud je sice kárným soudem dle ust. § 3 zák. č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů; kárné senáty zdejšího soudu však rozhodují až o kárných návrzích podaných kárnými navrhovateli. Kárné řízení se zahajuje na návrh; podle ust. § 8 odst. 2 cit. zákona návrh na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti soudce jsou oprávněni podat:

- a) prezident republiky proti kterémukoliv soudci,
- b) ministr spravedlnosti proti kterémukoliv soudci,
- c) předseda Nejvyššího soudu proti kterémukoliv soudci tohoto soudu a dále proti soudci soudu nižšího stupně jednajícího ve věcech patřících do pravomoci soudů, v nichž je Nejvyšší soud vrcholným soudním orgánem,

pokračování

- d) předseda Nejvyššího správního soudu proti kterémukoliv soudci tohoto soudu a proti soudci soudu nižšího stupně jednajícího ve věcech patřících do pravomoci soudů, v nichž je Nejvyšší správní soud vrcholným soudním orgánem,
- e) předseda vrchního soudu proti kterémukoliv soudci příslušného vrchního soudu a dále proti soudci soudu nižšího stupně,
- f) předseda krajského soudu proti kterémukoliv soudci příslušného krajského soudu a proti soudci okresního soudu,
- g) předseda okresního soudu proti soudci příslušného okresního soudu a proti soudci jiného okresního soudu.

Má-li stěžovatel za to, že uvedení soudci se dopustili svým jednáním kárného provinění, je třeba a priori uplatnit podnět u předsedy Krajského soudu v Brně (popř. jiného kárného navrhovatele), který je v daném případě kompetentní k dalšímu postupu.

Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. března 2015

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu